

Odpis 1

POSTANOWIENIE

o wszczęciu śledztwa.

Warszawa, dnia 13 lipca 1937 roku, Sędzia Okręgowy Śledczy XVI Rejonu, Mieczysław Kleinert, zgodnie z wnioskiem Wprokuratora XVI Rejonu Prokuratury Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 lipca 1937 roku za Nr. XVI. Ds. 98/37, na zasadzie art. 264 KPK.

postanowił:

I. wszcząć śledztwo w sprawie:

- 1/MUSZKATENBLITA Maurycego-Jerzego o to, że na terenie m. Warszawy-
- 2/WOJCIECHOWSKIEGO Piotra o to, że na terenie m. Warszawy-
- 3/NATANSONA Szymona o to, że na terenie Warszawy, Łodzi i Krakowa-
- 4/BARLICKIEGO Norbert-Stanisława o to, że na terenie Warszawy i Łodzi-
- 5/DUBOIS Stanisława-Józefa o to, że na terenie Warszawy-
- 6/POLAKA Seweryna " "
- 7/PIETRZYKOWSKIEGO Władysława " "
- 8/POLAKA Chaima-Henryka " "
- 9/DRZEWIECKIEGO Bronisława o to, że na terenie Warszawy i Łodzi
- 10/SZENWALDA Lucjana o to, że na terenie m. Warszawy-
- 11/HOCHFELDA Juljana " "
- 12/GRABOWSKIEGO Stanisława " "
- 13/LANGE-RAABE Janiny-Haliny " "
- 14/RAABE Leszka " "
- 15/WASILEWSKIEJ-BOGATKO Wandy " "
- 16/BOGATKO Marjana " "
- 17/PILICHOWSKIEJ Haliny " "
- 18/DĄBROWSKIEGO Jana " "
- 19/MEDRESA Izaaka " "
- 20/NATANSON-PYTOWSKIEJ Frajdy " "

- 14
- 21/PASTERNAKA Leona o to, że na terenie m. Warszawy-
- 22/SZYSZKO Michała " "
- 23/SZYMAŃSKIEGO Kazimierza " "
- 24/URŁOWICZA Stanisława " "
- 25/WINTERA Izraela " "
- 26/ETTINGERA A ssira " "
- 27/RABINOWICZA Jerzego " "
- 28/DOBROWOLSKIEGO Stanisława Ryszarda " "
- 29/CESSARSKIEGO Jerzego " "
- 30/KWIECINSKIEGO Franciszka " "
- 31/LEC-LETZA Stanisława Jerzego " "
- 32/CZUCHNOWSKIEGO Marianą " "
- 33/BIEDERA Witolda o to, że na terenie Krakowa
- 34/DROBNER Luby " "
- 35/KRUCZKOWSKIEGO Leona " "
- 36/ZEGADYOWICZA Emila o to, że na terenie Warszawy i Krakowa
- 37/SKUZY Wojciecha o to, że na terenie miasta Warszawy
- 38/SPIEWAKA Jana o to, że na terenie Warszawy
- 39/BOŃCZYKA Stanisława o to, że na terenie miasta Łodzi i

w okresie czasu do dnia 3 marca 1937 roku przez wydawanie, redagowanie wspólnie z innymi nieustalonymi osobami czasopisma "Dziennik Popularny" oraz jego mutacji Łódzkiej i krakowskiej czynili przygotowania do zmiany przemocą ustroju Państwa Polskiego t.j. o przestępstwo przewidziane w art. 96 w zw. z art. 93 par.2 K.K.

II. Zawiadomić o powyższym WProkuratora XVI Rejonu Prokuratury Sądu Okręgowego w Warszawie oraz wyżej wymienionych osk-nych,

III. Utrzymać w mocy środek zapobiegawczy -areszt w stosunku do Bończyka Stanisława, zawiadamiając go jednocześnie, że termin aresztowania przedłuża mu się do sześciu miesięcy, licząc od dnia zatrzymania, o ile nie nastąpi wcześniejsze wniesienie aktu oskarżenia lub przedłużenie tego terminu przez Sąd Okręgowy

2

IV. Utrzymać w mocy środek zapobiegawczy-dozór policji-względem:
Dubois Stanisława-Józefa, Pollaka Seweryna, Pietrzykowskiego Władysława, Polaka Chaima-Henryka, Szenwalda Lucjana, Hochfelda Juliana, Cessarskiego Jerzego, Kwiecińskiego Franciszka, oraz-zakaz wydalania się względem Dobrowolskiego Stanisława-Ryszarda i Dąbrowskiego Jana.

U Z A S A D N I E N I E

Wszczęcie śledztwa uzasadnione jest zawikłacją sprawy oraz wnioskiem właściwego Prokuratora.

Sędzia Okręgowy Śledczy

(-) **Mieczysław Kleinert**

Za zgodność

Mas. Janowa
sekretarka

MIECZYŚLAW KLEINERT
Sędzia Okr. Śledczy XVI Rej.
Warszawa, Nowy Zjazd № 1.

(Oznaczenie Sądu)

Dnia <u>22</u> / <u>VII</u> 193 <u>7</u> r.
Nr. <u>S. 27/37/11</u>

W odpowiedzi na pismo należy
podać datę i numer akt.

P. Emil Legałowicz 3
we wsi Gorki górny
gm. Wąsowice
pow. Wąsowice
Postan. z dn. 13 / VII 1937 r.
Zarząd

Doręczenie odpisu postanowienia (zarządzenia) **Mieczysław Kleinert**

Sąd ~~Grodzki~~ ~~Okreagowy~~ ~~Apelacyjny~~ *) Sędzia Okręgowy Śledczy
doręcza Panu(S) jako ok. z ont. 96 w zw. z ont. 9382 K.K.
odpis zapadłego ~~poza rozprawę~~ postanowienia z dnia 13 lipca
1937 r. zarządzenia

*) Wyrazy niepotrzebne przekreślić.

Sekretarz:

Janowa

M. S. Nr. 138 (d —) k. p. k.

Doręczenie odpisu postanowienia lub zarządzenia (art. 52 k. p. k.).

WIECZYSLAW KLEINERT
Sąd Okr. Górzeń XII Rej.
W Warszawie Nowy Świat 101

Objaśnienia

1. O ile ustawa inaczej nie stanowi na postanowienia bądź zarządzenia zamykające drogę do wydania wyroku, stronom służy zażalenie (art. 463, 472 k. p. k.).
2. Na inne postanowienia lub zarządzenia służy zażalenie tylko w wypadkach, wyraźnie w ustawie wskazanych i tylko do jednej instancji (art. 465, 472 k. p. k.).
3. Na postanowienia sądu apelacyjnego zażalenie służy tylko z powodu odmowy przyjęcia kasacji, z powodu odmowy przywrócenia terminu kasacji oraz w przedmiocie wynagrodzenia za niesłuszne skazanie (art. 466 k. p. k.).
4. Zażalenie wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie lub zarządzenie (art. 468 § 1 k. p. k.).
5. Jeśli ustawa nakazuje doręczenie odpisu postanowienia (zarządzenia), termin do zażalenia liczy się od daty doręczenia. Wynosi on siedem dni i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie zawitego terminu jest nieważne (art. 221 § 2, 222 § 1, 223 k. p. k.).
6. Zażalenia na niesłuszne aresztowanie można podawać w każdym stadium sprawy niezależnie od jakichkolwiek terminów (art. 222 § 2 k. p. k.).

MIECZYSLAW KLEINERT
Sędzia Okr. Śledczy XVI Rej.
Warszawa, Nowy Zjazd № 1.

(Oznakowanie Sędzi)

Dnia 22 / VII 1937 r.
Nr. S. 27/37/11

W odpowiedzi na pismo należy
podawać datę i numer akt.

4

P. Emil Legawłowicz
we wsi Gorzei Górny
gm. Wadowice
pow. Wadowice

Postan. z dn. 13 / VII 1937 r.
Zarząd.

Za zwrotnem
poświadczeniem odbioru

Sprawa karna — opłata
pocztowa kredytowana

Gonim-Górny
28. lipca 1937. r.

5

Do
Pana
Sędziego Okręgowego Śledczego
w Warszawie

Ad. S. 27/37/11

Emil Zagadłowicz - literat -
w Gonimiu-Górnym
wnosi

Zażalenie

na postanowienie Sędziego Okręgowego
Śledczego w Warszawie z dnia 13. VII. b. r.
S. 27/37/11 - o wzroście śledztwa, zabrania-
jącej wniosek Prokuratora XVI. Rejonu Pro-
kuratury Sędu Okręgowego w Warszawie
z dnia 8. lipca 1937. r. za Nr. XVI. Ds. 98/37.

Postanowieniem z dn. 13. VII. 1937 r. (S. 27/37/11)
wyłożono mi na zaradzie art. 264. K.p.k.
śledztwo o czynienie przygotowania do usiłowa-
nia zmielenia mienem ustroju Państwa
Polskiego przez wydawanie i redagowanie na

5v
terenie Warszawy i Krakowa oraz pisma
"Dziennik Populacyjny".

Dnie w tem postawieniu wnoszą w myśl
art. 267. k. p. k. następujące:

Zarządzenie

1). - Jakkolwiek wniosek Prokuratury zakwa-
lifikowany został do śledstwa jako pro-
stypu, to jednak z uwagi, że zamownego
ni przedsiębiorstwa nie poprzedziła, i że
Urząd Prokuratorski nie wykazał do-
datkowej podstawy do podjęcia in-
owpędzenia zamownego przedsiębiorstwa -
śledstwa sądowe nie powinny być
wyłączone. - Jest rzeczą ponad wszelką
wątpliwie stwierdzoną, że dni wy-
dawca dni redakcyjnym "Dziennik Po-
pularny" (w Warszawie, w Krakowie) nie
był; drukowane zaś w tym piśmie
jednym wierszem, ~~zawieszony~~ ^{zawieszony} artykuł, listu
adresowanego do Polityki i Kultury Literaturnej,
oraz - od 1go I. 1937r. - powieści w odda-
ku - pryncyplnie jedno słowo w myśli
wypowiedziom udzielał nie został skon-
firmowane - nie może być też dni
redaktora dni myślowej gazety i nie może

6
leży wyrażające za miłowanie i miśnienie
mieszka w drodze Bańkowa Golickiego wyjeżdż
dnie za cywilne przygotowań do wyrobienia
takiego przedsięwzięcia. — Wykonalni tutaj sum
nie w owym faktie nie są najmniejszej wagi,
mianowicie ten, iż od dnia 19go maja
1936go r. do 4go maja 1937 r. a więc
przez ośrodek rok, w Kędzynie koło Lub
iżniał i likwidowany został "Dziennik
Popularny" nie opanowany z powodu
wielkiej chwały dziś na jeden dzień
mieszkała mojego w Górnym - Siołku,
z tego co ty ten czas dziś jeden raz nie
byłem dziś w Kędzynie, dziś w Warszawie
dziś nawet w pobliskim mieście ko-
miatowym Wadowicach — w miasteczku
zajmującym miejsce nie wychodzi-
łem z pokoju, ludy zaś i mianem l. r.
miejscem w Siołku.

Także więc wniosek Prokuratorski nie
został dotychczas uwzględniony, nie
nie swina tej treści, by w sto-
mucha do mnie istniały również oko-
liczności sprawy, albowiem Urząd
Prokuratorski nie zawierał nie tylko
zaś, wobec czego wniosek o wyłączenie mi

6v
ilekawa nie powinna być uwzględniona.

Skoro zaś został uwzględniony, wtedy
sens i cel jest na podstawie
uwzględnienia w innych, w dniu
uczynienia postanowienia z 13 lipca
1932 r. o ile ~~dotyczy~~ dotyczy nim
Tabela ludności w ogóle.

E. Z.

Goncu - Lisny
p. Wadewide

VIII - 4 K 2-50- /1937 r.

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego
Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny, w składzie:

Sędzia St. Wiszniewski, J. Łaszkiewicz,
St. Lewczyński i W-Prokur. W. Ziemiński

sprawie zarządzenia na wszczęcie śledstwa

9-VIII-937r.

w wysłuchaniu wniosku prokuratora postanowili:

Zarządzenie Emila Legadłowicza na wszczęcie śledstwa porzucić bez uwzględnienia z uwagi na zawartość materiału dowodowego i na zebrane przeciw Legadłowiczowi dowody winy w kierunku oskarżenia z art. 96 w zw. z art. 93 § 2 K.K. -

Przewodniczący St. Wiszniewski

Protokulant Roman Pallński

Na oryginalne właściwe podpisy

Zgodny z oryginałem

Sekretarz

Sąd Okręgowy w Warszawie
Wydział VIII Karny

ul. Miodowa 15

VIII-4 K 2-50-1937 r.
(Oznaczenie Sądu)

Dnia 10 / SRP 1937 r.
Nr. _____

W odpowiedzi na pismo należy podawać datę i numer akt.

P. Emil Legadtwicz

w Gorzem Gorzyń

Wodzisław

ul. _____
gm. _____

Postan.
Zarząd.

z dn. 9-VIII-1937 r.

Za zwrotnem
poświadczeniem odbioru

prawa karna — opłata
pocztowa kredytowana

16

Postan 20/11-1939
IV Nr 320/39

(Oznaczenie Sądu)

9

P. Emil
Legadłowicz
w _____
Gonsen Gonsy
ul. _____
gm. _____
Postan. _____
Zarząd. z dn. _____ 193 ____ r.

OKRĘGOWY

Dnia _____ / _____ 193 ____ r.
Nr. _____

W odpowiedzi na pismo należy podawać datę i numer akt.

fulciana

Doręczenie odpisu postanowienia (zarządzenia)

Sąd Grodzki Apelacyjny *) _____
Okręgowy

doręcza Panu(i), jako _____

odpis zapadłego poza rozprawą postanowienia z dnia _____
zarządzenia

193 ____ r. _____

*) Wyrazy niepotrzebne przekreślić.

Sekretarz:

M. S. Nr. 133 (d -) k. p. k. _____

Doręczenie odpisu postanowienia lub zarządzenia (art. 52 k. p. k.).

Objaśnienia.

1. O ile ustawa inaczej nie stanowi na postanowienia bądź zarządzenia zamykające drogę do wydania wyroku, stronom służy zażalenie (art. 463, 472 k. p. k.).

2. Na inne postanowienia lub zarządzenia służy zażalenie tylko w wypadkach, wyraźnie w ustawie wskazanych i tylko do jednej instancji (art. 465, 472 k. p. k.).

3. Na postanowienia sądu apelacyjnego zażalenie służy tylko z powodu odmowy przyjęcia kasacji, z powodu odmowy przywrócenia terminu kasacji oraz w przedmiocie wynagrodzenia za niesłuszne skazanie (art. 466 k. p. k.).

4. Zażalenie wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie lub zarządzenie (art. 468 § 1 k. p. k.).

5. Jeśli ustawa nakazuje doręczenie odpisu postanowienia (zarządzenia), termin do zażalenia liczy się od daty doręczenia. Wynosi on siedem dni i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie zawitego terminu jest nieważne (art. 221 § 2, 222 § 1, 223 k. p. k.).

6. Zażalenia na niesłuszne aresztowanie można podawać w każdym stadium sprawy niezależnie od jakichkolwiek terminów (art. 222 § 2 k. p. k.).

WYCINEK Z WYDAWNICTWA
WARSZAWSKI
DZIENNIK NARODOWY

Nr z dn. 193 r.

21 GRUD 1937

Rozprawa o „Motory“ Zagadłowicza.—
Dnia 8 stycznia odbędzie się w krakowskim sądzie okręgowym rozprawa E. Zagadłowicza, który zaskarżył decyzję sądu o konfiskacie jego ostatniej książki p. t. „Motory“. Skargę Zagadłowicza ma popierać adw. Putek.

1125
10

Do

Sądu Okręgowego

w Krakowie

Sygn. IV Pr 326/37

1. Emil Zegadźkiewicz

2. Stefan Żechowski

3. Marian Ruzamski

wszyscy przez adwokata

Dra Józefa P u t k e

w Choczni k. Wadowic

w sprawie konfiskaty

książki "MOTORY"

Wnio ski o b r e n y

pojedynczo

W y s o k i S ą d z i e l

1/ Postanowieniem z 20 XI 1937 r. zatwierdzoną została konfiskata książki "M o t o r y" ze względu, iż treść tej książki rzekomo w całości zawierać ma znamiona przestępstw z art. 154 & 1 i 2, 153, 170, 173 i 214 k.k.

 Obrońca zakłada sprzeciw co do konfiskaty całości książki, albowiem

 1/ oskarżyciel w uzasadnieniu wniosku o konfiskatę wskazał w książce "motory" tylko 17 punktów, rzekomo zawierających znamiona przestępstw, stoli nawet nie próbował uzasadnić tezy, jakoby cała książka zawierała znamiona jakichś przestępstw. Przytaczanie zaś w motywach wniosku takich wyrażeń, jak " i tak dalej ", "systematycznie", "cała treść książki", "ustawicznie", "ciągle", "szereg", "cały szereg", bez równoczesnego wskazania, w których miejscach książki, w jakich zdaniach i wyrażeniach dopatruje się oskarżyciel publiczny znamion przestępstw i jakich przestępstw, nie może uchodzić za wystarczające, ścisłe i rzeczowe uzasadnienie wniosku o konfiskatę całości książki.

 2. Zaznaczyć trzeba, że wstępne rozdziały tak 1-ego jak i 2-iego tomu "Motorów", jeszcze przed ukazaniem się tej książki, wydrukowane zostały w formie artykułów wstępnych w warszawskim czasopiśmie "WŁADOMOŚCI LITERACKIE", nie uległy tam konfiskacie, wobec czego konfiskowanie ich wraz z całością książki byłoby z saderzeniem dość osobliwym i dziwnym.

 3. Konfiskata całości książki "Motory" wywołuje także posmak przykry, jeśli się zważy, że w tym wypadku ofiarą kon-

fiskaty pada także Tom 1-szy, którego treść omawia strategię polityczno-strat^{egiczną}egiczną monarchii austriacko-węgierskiej, która niezem nie zaślubiła sobie na opiekę ze strony polskiego kodeksu karnego.

4. Wraz z konfiskatą całości książki uległy też konfiskacie w a z y s t k i e i l u s t r a c j e Stefana Żechowskiego, w liczbie 37. Znowu i tę konfiskatę ma uzasadnić groteskowe twierdzenie oskarżyciela publicznego o rzekomym "s z e r e g u pornograficznych rysunków", bez wskazania o które rysunki chodzi i dlaczego rysunki te należy traktować jako pornograficzne. Prestę popatrzenie na owe 37 rysunków dowodzi, że nie mają one znamien pornograficznych, wobec czego hurtowna konfiskata wszystkich rysunków pozbawiona jest jakiegokolwiek uzasadnienia.

Wobec powyższego obrona wnosi

Wniosek 1-szy

o uchylenie postanowienia z dnia 20 XI 1937, o ile niem zatwierdzono konfiskatę całości książki "Motory" wraz z wszystkimi ilustracjami w książce tej zawartymi.

2/. W związku z wyszczególnionymi w motywach wniosku oskarżyciela publicznego punktami, wyjętymi z książki "Motory", rzekomo zawierającymi odczyty przestępstw, zaznaczyć należy przedewszystkiem, iż Emil Zegadkiewicz książki o takiej treści i tendencji, jakie mu przypisują motywy wniosku konfiskacyjnego, nigdy nie napisał. Motywy te zostały zbudowane w taki sposób, że wyjęte z książki kilkanaście cytatów, dowolnie je uszeregowane i w całość związane i dowolne też wnioski z tej nowej konstrukcji wyciągnięte. Wnioski te czynią z książki jakiś zakazany traktat polityczny.

4. 12v

Przy takiej metodzie konstruowania motywów uzasadniać mających konfiskatę, możnaby przy odpowiednim zestawieniu cytatów dowieść, że n.p. Pismo św. Starego i Nowego testamentu jest bardzo niebezpiecznym traktatem politycznym, a a "Theologia moralis" Alfonsa z Ligori, ^{często}/poszukiwana przez ludzi chorych i wynaturzonych na punkcie seksualnym ze względu iż sferę tę omawia ze szczeg'okami drobiazgowymi - że jest najbardziej pornograficznym traktatem.

Przechodząc do szczegó'ów motywacji wniosku o konfiskatę, dowiadujemy się, iż ze względu na str. 127 T.1ego, treść książki ma być wyszydzeniem państwa, narodu polskiego, jego historii, wysiłków w walkach o niepodległość, rozszerzeniem "całego szeregu" nieprawdziwych wiadomości, przedstawiających wszystko co polskie w jak najgorszym świetle. W rzeczywistości zaś Tom 1/szy "Motorów" przedstawia gwałtę i tepotę austriackiego militarizmu, a str. 127 tegoż tomu 1-szego wyszydza "snobów polskich pęczniejących dumą", żartuje z papierowej dorągwanej galicyjskiej "tremtradracji narodowej", wykpiwa Rydla, który "ludowość" czy "chłopolubstwo" utożsamia z chodzeniem boso i bez kalesonów. Co prawda, to Zegadzkowicz przy tej sposobności pochwała demokracyzm "rządu labelskiego", jak wiadomo firmowanego przez Maszyńskiego, Thugutta i Rydza-Śmigłego, ^{jednak}/wszystko to razem i z osobna wzięte nie zawiera w sobie żadnych znamion przestępstwa.

W tym miejscu motywy wniosku konfiskacyjnego dokonują gwałtownego skoku z tomu 1-ego Motorów, na str. 332 i 333 tomu 2-ego, po to, by wykazać, że oto ten sam przestępca, co tak 'zle obszedł się z narodem i państwem polskim, to niebezpieczny szerzyciel bardzo niepokojących wieści, zapowiada bowiem rewolucję, dyktaturę proletariatu, wypowiada się - o zgrozo! - za frontem prawcy, pełnego wyrównania sprawiedliwości, frontem

nowego człowieka, a przeciw reakcji fundowanej na kapitalizmie,
 (na faszyzmie czy kryptofaszyzmie. Zażądać jednak należy, że
 na tej samej stronie nie dostrzegamy motywu konfiskacyjnego tego,
 co dostrzegł ^{w tym} sam autor książki, a mianowicie brędzenia ogólnego
 "w niecierpliwości, w mierzeniu tysiącleci naszym beznadziejnie
 krótkim życiem".....Zaś stał oryginalny to i niespotykany
 "rewolucjonista", zalecający cierpliwość na całe tysiąclecie
 przy realizacji rewolucyjnych zamierzeń.

Zastakowane zostały końcowe ustępy 2-ego tomu (str. 390)
 jako rzekome opisy zaburzeń marcowych i kwietniowych r. 1936
 w Krakowie i Lwowie. W książce ani słowem nie wspomniano, by
 był to reportaż z krakowskich i lwowskich wypadków. A zresztą
 czyżby twórczość literata miała się zatrzymywać i omijać
 taki temat, jak "zaburzenia robotnicze"? I jeżeli niczego innego
 nie dostrzeżono się w tych opisach oprócz uwagi, że zjawiska te
 zwiastują "nowy porządek rzeczy, który wkroczył na ziemię nędzy
 i głodu, ziemię poniewierki i kłamstw," to czyż nawet taka myśl,
 nie zawierająca żadnego znamienia przestępstwa, może się rodzić
 tylko za koncesją policyjną?

Znaleziono jeszcze inne przestępstwo w "Motorach". Oto
 książka obwiniana jest o wyśmiewanie zapasu patriotycznego/str.
 93 t. II). Jeżeli symbolem polskiego patriotyzmu miałaby być
 wyśmiana przez autora "Nike z Samos...aki", ługająca po ka-
 wiarzach i biurach ministerialnych, czy pacyfista w mundurze
 wojskowym, obijający się w biurze propagandy wojennej, to można
 by się zgodzić z oskarżycielem publicznym. Jednak autor przedsta-
 wia inne rzeczywiste symbole zapasu patriotycznego, tylko o dwie
 stronie dalej, w słowach Cyprjana: "przez pełne zapędrzeńci kontro-

„smutny i przewidywania agitacyjne - zmniejszono z miejsca
 o wszelką wielkość wysiłku strategicznego (bo był „cud”), zasepioną
 „gotowość troskę o przyszłe dzieje (Pilsudski) i bohaterstwo autentyczne
 „władzy i robotników”
 Chyba ten cytat wystarczy każdemu, kto chce go zrozu-
 mieć.

Nawet w myślach Cypriana, które rodziły się w r. 1920,
 przed 17 laty, dopatrzone się aktualnego przestępstwa!....

(str. 103 i 106 t. 2) Kłębowski najróżnorodniejszych myśli
 „przyprawi bohatera powieści prawie o szaleństwo, pod ich
 „wpływem” pęka czaszka pod naporem upiornego zsympiska, mózg
 „bulgocącą masą przecieka przez szczelinę - czaszka pustą
 i parującą napełnia kujący żwir i szorstki piasek -- ten
 „szepot: „przegraliśmy, niedzrze, sponiewierani” -

Na podstawie tej szaleńczej wizji, wyprowadza się w sposób
 „dosyć uproszczony wniosek, że przez ten opis wizji szaleńca
 w r. 1920, obecnie w r. 1937 autor „ustawicznie” nawołuje do
 „zmiany przemocą ustroju Państwa Polskiego i pochwała przestęp-
 stwa i to w dodatku „wszystkie” (!), zmierzające ku temu celo-
 „dostawia”

Był czas, gdy w zupełnie analogiczny sposób formułowano
 „oskarżenia Żeromskiego o bolszewizm na podstawie książki jego
 „Przedwiośnie”. Zegadłowicz oskarża się jeszcze o podkładanie
 „dynamitu pod Europę, tak jak gdyby w rzeczywistości chciał
 „zakończyć przestępstwo to i to wbrew zakazom austriackiej
 „antydynamitowej! Nawet pochwała Meksyku czy Hiszpanii oceniana
 „jest jako przestępstwo.

Do tak „sonst” uowanych motywów, dodano jeszcze nowy.

Oto Zegadłowicz nie tylko zbyszczęścił Państwo Polskie, nie
 tylko pod Europę podkłada dynamit, ale jest on niebezpiecznym

świętokradcą, który łży dogmaty i wierzenia religijne, a wszeze-
gólności zochydzia Sakrament małżeństwa i rodziny /Tom I.str.74-75

" Sakrament rodziny " nie jest znany żadnemu wyznaniu, Sakra-
ment zaś małżeństwa znany jest tylko wyznaniu katolickiemu. Wyzna-
nie katolickie tylko małżeństwu kościelnemu katolickim przyznaje
godność Sakramentu, nie przyznaje jej wszelkich innym małżeństwom.
Inkryminowane stronicie opiszają " privilegia odiosa " małżeństw
wogóle, ubolewają nad straszliwym upośledzeniem matek rodzących,
nie wymieniając ich wyznania, skądże więc zarzut zniewagi Sakra-
mentu skoro ani treść ani forma nie narusza niczyich wierzeń,
nie łży i nie wysydzia żadnego Sakramentu !

Pozostają zarzuty iż książka zawiera opisy pornograficzne,
a jako takie wymienia wniosek konfliktacyjny opisy na stronicach
91, 161, 207, tom I-szego i na stronicach 59, 62, 77, 81, 243, 249,
tomu II-go.

Oskarżyciel publiczny twierdzi, iż "Motory" to pornografja.
Natomiast publicysta, krytyk literacki Paweł Hulka - Laskowski
ocenia " Motory " jako dzieło o wysokiej wartości artystycznej.

Tematy i treść takie jak w " Moterach ", pojawiają się stale
na przestrzeni wieków. W starożytności: Arystofanes, Lukianos, Catul-
lus, Martijalis, Juvenalis. Nawet w Biblii mamy obrazy wyraziste
i mocne, jak np. u proroka Ezechiela / rozdział 16 i 23/. W poboż-
nych wiekach średnich: Boccacio, Rabelais, Brantome, ich pisma
cieszą się debitem cenzury urzędowej i prywatnej i nikomu w Pol-
sce nie przyszło na myśl konfiskować je, choć tamci autorowie
traktują sprawy subspecie jurnego humoru i wyuzdania, podczas
gdy literatura współczesna, / Joyce, Frank, Harris, Lavrance, Huxley,
Walt, ~~Rikk~~ Whitman, a u nas Zagadłowicz / , podchodzi do nich ze
zrozumieniem, że one są istotnie " Moterami wszelkiej wielkiej
twórczości. Miłość jest dla nich sprawą świętą, źródłem natchnień
najwyższych i radosnej twórczej ekstazy. " Eunuchizm", który po-
godził się z autorami takimi jak Boccacio, Brantome, Rabelais,

nie chcą pojąć współczesnych takich Harńisów, Lawrence'ów, Joyce'ów, i Zegadłowiczów, którzy do tematu podchodzą nie jak tanci ze średniowiecza jurnie po hamsku i po pijačku, lecz sercem pełnem tkliwości dla tych spraw. Ani Ulissesa Joyce'a, ani Huńleya /Przeszły cudowny świat/, ani Lawrence'a nikt nie traktuje jako pornografów. Nie można też traktować tak Zegadłowicza, gdyż dzieła jego mają szerokie tło wszechludzkie i społeczne. Wskazuje na te cechy jego dzieł listopadowy numer czasopisma "Skamander" w traktacie pod tytułem "Pornograficzny utwór literacki". Artykuł ten zwalcza błędne poglądy na pornografię, wykazując że sytuacje podejrzewane o "nieprzyzwoitość", legitymują się ze swej obecności w utworze przyzwolita tendencją utworu i kontekstem w jakim występują. Nie ulega wątpliwości, że, tak tendencja "Motorów", jak i tekst całości tej książki kwalifikują ją na utwór o wysokiej wartości artystycznej a nie na przestępstwo z art. 154 §.1 i 2, 152, 170, 173, i 214 k.k.

To też obrona wnioski:

Wniosek 2-gi.

o uchylenie postanowienia z dnia 20. listopada 1937 r., o ile mieści się w niem także zatwierdzenie konfiskaty treści książki "Motory" w częściach tej książki, zakwestjonowanych przez oskarżyciela publicznego, a obejmujących stronic Tom I-szy str. 127, tom II-gi str. 332, 333, Tom II-gi, stron. 390-391, Tom II-gi, stron. 93, tom II-gi str. 103, Tom II-gi str. 106, Tom I-szy str. 79, Tom I-szy str. 253, Tom I-szy str. 74-75, wreszcie tom I-szy str. 91, 161, 207 i Tom II-gi str. 59, 62, 77, 81, 243, i 249.

3./ Postanowienie z 20. XI. 1937 r. zawiera także zakaz rozszerzania książki, oraz nakaz zniszczenia całego jej nakładu.

Jednak treść książki "Motory" nie zawiera znamion żadnej zbrodni, a tedy w myśl art. 36 prawa prasowego Sąd niema obowiązku wydawania zakazu rozszerzania książki.-

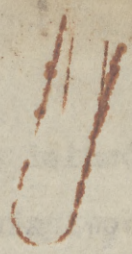
Również w żadnym wypadku myśl art 37 prawa prasowego Sąd niema obowiązku orzekania o zniszczeniu części lub całości objętej konfiskatą książki. -

To też obrona żywi nadzieję, że gdyby nawet Wysoki Sąd nie orzekł uchylecia konfiskaty, któregoś ze szczegółów książki zaw-nioskowanej do konfiskaty, to jednak z uwagi, że całość książki " Motory" posiada wysokie walory artystyczne nie uzna za potrzebe utrzymanie w mocy zakazu rozszczenia tej książki, a tembardziej jeszcze utrzymania w mocy zakazu niszczenia nakładu tej książki a temsamem uniemożliwienia zastosowania do skonfiskowanego nakła-du §.15 instrukcji urzędowej o wykonaniu ustawy prasowej. Mazaż taki byłby bowiem w 20-tym wieku anachronizmem. To też tylko na wypadek utrzymania w mocy konfiskaty, obrona z ostrożności wniosł:

Wniosek 3-ci.

- a/ o uchylene zawartego w postanowieniu z 20 listopada 1937 r. zakazu rozszczenia książki " Motory"
- b/ wreszcie o uchylene zawartego w postanowieniu z 20. listopada 1937 nakazu zniszczenia całego nakładu książki " Motory".

Za Emila Zegadłowicza, Stefana Zechowskiego i Mariana Ruzamskiego

Faint, illegible text is visible on the left side of the page, appearing as bleed-through from the reverse side. The text is mirrored across the central vertical crease.

OKRĘGOWY W KRAKOWIE, ~~PL. ŚLĄSKA~~

R. Emil Zagadnowa

IV 95-326/37

Gajek Górny 16

(Oznaczenie Sądu)

Kato Madariwicz
ul. _____
gm. _____

Dnia _____ / _____ 193_____ r.
Nr akt _____

Termin dnia 10/17-1938

W odpowiedzi na pismo należy podawać datę i numer akt.

SĄD OKRĘGOWY W KRAKOWIE, PL. ŚLĄSKA
Sąd Grodzki

wzywa Pana (ią)

do stawiennictwa w charakterze oskarżonego na rozprawę główną, która odbędzie

się dnia 10 stycznia 1938 r. o godz. 10:30 w Sądzie Okręgowym

w Strakowie przy ul. Senacka Nr 1 w sali Nr 32

w sprawie karniskiej

Osobiste stawiennictwo obowiązkowe*).

Sekretarz

*) Przekreślić w przypadkach wymienionych w art. 301 § 1 k.p.k.

M. S. Nr. 101 (d. 11) k.p.k. III. 1935.

Wezwanie oskarżonego na rozprawę główną w I instancji (art. 292 pkt. a i 301 § 1 k.p.k.),

Korespond. BIEŁ. KL. PL. W. WARSZAWA, BRONIEWSKA 37

Skutki niestawiennictwa.

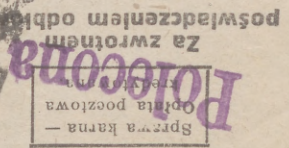
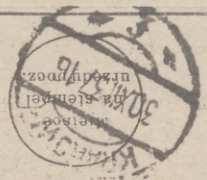
W sprawach o przestępstwa, za które ustawa przepisuje jako najwyższe kary grzywnę lub pozbawienie wolności na czas do jednego roku, albo obie te kary łącznie, niezależnie od kar dodatkowych, tudzież w sprawach, dotyczących tylko wydania wyroku łącznego, osobiste stawiennictwo oskarżonego jest obowiązkowe wtedy tylko, gdy sąd wyraźnie uznaje je za niezbędne, co należy zaznaczyć w wezwaniu. We wszystkich innych sprawach oskarżony jest obowiązany stawić się do sądu osobiście (art. 301 k.p.k.).

Jeżeli nie stawił się oskarżony, którego obecność jest niezbędna, sąd, bądź zarządza jego natychmiastowe dostawienie, bądź odracza rozprawę (art. 326 k.p.k.).

Jeżeli oskarżony, któremu wezwanie doręczono, nie stawił się na rozprawę główną, ani też w jego imieniu nie stawił się obrońca, a sprawa nie wymaga osobistego stawiennictwa oskarżonego, sąd albo przeprowadza rozprawę i wydaje wyrok zaoczny, albo odracza rozprawę i nakazuje oskarżonemu stawić się osobiście. Przy zaocznem rozpoznawaniu sprawy sąd odczytuje wyjaśnienia oskarżonego poprzednio przez niego złożone (art. 393 k.p.k.).

Jeżeli strona, której doręczono wezwanie na rozprawę główną, zmieniła następnie miejsce zamieszkania i nie zawiadomiła o tem sądu, wezwania i inne pisma sądowe, wysłane jej pod ostatnim znanym adresem, uważa się za doręczone (art. 205 k.p.k.).

do

Do
Sądu Apelacyjnego

w KRAKOWIE

przez Sąd Okręgowy

w KRAKOWIE

Sygn. IV Pr 326/37

Strony interesowane

1. Emil Zegadźkiewicz literat
w Gorzeniu Górnym
 2. Stefan Zechowski artysta malarz
w Gorzeniu Górnym
 3. Marian Ruzamski artysta malarz
w Tarnobrzegu
- wszyscy przez adwokata

Dra Józefa P u t k a
w Choczni k. Wadowie

w sprawie konfiskaty książki
"M O T O R Y"

ZAZALENIE

Emila Zegadźkiewicza jako autora książki "Motory", Stefana Zechowskiego jako autora rysunków w tejże książce, oraz Mariana Ruzamskiego jako wydawcy książki "Motory" - na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 stycznia 1938 r Sygn. IV Pr 326/37.

pojedynczo.

17v
KRAKÓW
DR. JOZEF RUTKOWSKI
CHOZIWA K. WADOWA

Na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 I. 1938 roku Sygn. IV Pr 326/37, którym Sąd ten zatwierdził konfiskatę c a z o ś c i książki "MOTORY" wymienione na wstępie strony interesowane wnoszą następujące

Z A Z A L E N I E :

Jakkolwiek zaczęzione postanowienie z 10 I 1938 utrzymało w mocy jedynie ustęp 1-szy postanowienia z 20 listopada 1937 r. dotyczący zatwierdzenia konfiskaty całości książki "Motory" i jakkolwiek skutkiem tego zgodnie z wnioskiem obrony odpadł w myśl §§ 36 i 37 ustawy prasowej z a k a z rozszerzania tej książki oraz n a k a z zniszczenia całego jej nakładu, to jednak utrzymanie w mocy ustępu 1-szego postanowienia z 20 listopada 1937 r. nie jest uzasadnione.

Sąd utrzymując w mocy konfiskatę całości książki, oparł się na częściach książki, wskazanych we wniosku Prokuratora. Części te jednak nie zawierają cech przestępstwa. Skoro zaś konfiskata może obejmować tylko te części książki, co do których wykazane zostanie, że zawierają znamiona dokładnie określonych przestępstw, przeto motywy postanowienia z 10 I 1938 winny były przeprowadzić analizę zakwestionowanych części i ustalić dokładnie podstawę faktyczną i prawną przyjęcia, iż wskazane przez Prokuratora części książki w rzeczywistości zawierają znamiona przestępstwa. To się jednak nie stało, wobec czego postanowieniu o zatwierdzeniu konfiskaty brak jest wystarczającego umotywowania.

Wprawdzie motywy postanowienia z 10 I 1938 r. mówią, iż Sąd wziął także pod uwagę przejawiające się w całej treści pisma tendencje przestępne, które rzekomo uzasadniają w zupełności przyjętą przez Sąd kwalifikację prawną przestępstw, a nadto, że Sąd uwzględnił organiczną łączność poszczególnych ustępów

p i s m a ze wspomnianymi tendencjami, przejawiającymi się w całej treści p i s m a , atoli motywy te dotyczące p i s m a , nie mogą uzasadniać konfiskaty ani treści całej książki, ani znajdujących się w książce tej ilustracyj. Tak jak bowiem nie można zasądzać ludzi jedynie za samo wykazywanie tendencji przestępnych, lecz tylko za określony czyn przestępny, tak również nie można konfiskować książki i nakładu jej skazywać na zniszczenie na podstawie jakichś bliżej nie określonych tendencji książki. Osoby , podejrzane o tendencje przestępne osadza się w obozie izolacyjnym, natomiast przedmiotowe postępowanie prasowe nie zna podobnej instytucji w formie jakiegoś magazynu izolacyjnego dla książek, którym się przypisuje przestępne tendencje.

Z okoliczności, iż motywy postanowienia z 10 I 1938 r. bliżej nie wyjaśniają, na czym polegają przestępne tendencje "Motorów", oraz które ustępy tej książki "organicznie łączą się" z owymi tendencjami książki, wyprowadzić się musi wniosek, iż przy wydawaniu postanowienia z 10 I 1938 r. nie zastosowano w całej rozciągłości postanowień rozdziału VI k.p.k., nie omawiano bowiem na naradzie Sędziów szczegółowo wszystkich wyznających się pytań faktycznych i prawnych i szczegółowego nad nimi nie przeprowadzone głosowania. W szczególności nie objęto pytaniami faktycznymi tych poszczególnych ustępów książki, które - zdaniem Sądu - organicznie łączą się z tendencją przestępną p i s m a , bliżej zresztą przez Sąd niewyeksplikowaną, nie objęto też pytaniami prawnymi poszczególnych ustępów książki, poszczególnych ilustracyj, ani poszczególnych niewyeksplikowanych tendencji książki. Skutkiem tej wadliwości proceduralnej, nie zostało ujawnione przez głosowanie Sędziów, który

szczegól z treści książki lub którą ilustrację skazują na kon-
 fiskatę i za jakie przestępstwo i który z Sędziów jakiej
 w książce dopatruje się tendencji. Gdyby wszystkie szczegółowo
 wyznajające się pytania, szczegółowemu poddane zostały gło-
 sowaniu, mogłoby się wydarzyć, że ani jedno z nich nie uzyska-
 by większości głosów na rzecz konfiskaty, przy takim zaś po-
 stawieniu sprawy, jakie przejawia się z motywów postanowienia
 z 10 I 1938 r., łatwo zdarzyć się mogło, iż każdy z Sędziów
 z innego powodu i dla innych motywów głosował za konfiskatę
 całości książki, karząc ją w ten sposób nie za zawarte w niej
 dokładnie określone i wskazane przestępstwa, lecz za niewykaza-
 ną i nieudowodnioną tendencję w książce tej zawartą.

Z tych zatem względów strony interesowane w myśl § 494
 austr. proc. karnej wnoszą:

Wysoki Sąd Apelacyjny

raczy po przeprowadzeniu rozprawy postanowienie Sądu Okręgo-
 wego w Krakowie z dnia 10 stycznia 1938 r. Sygn. IV Pr 326/37
 którym utrzymano w mocy konfiskatę całości książki Emila Ze-
 gadźowicza i Stefana Zechowskiego p.t. "MOTORY" - uchylić.

Emila Zegadźowicza - Stefana Zechowskiego

i Mariana Ruzamskiego

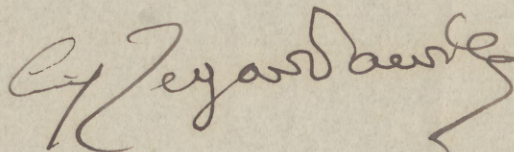
adwokat

Dr Józef Pulek

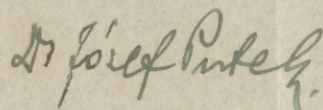
PEŁNOMOCNICTWO

Po myśli art. 91 k.p.c. udzielam pełnomocnictwo procesowe
w sprawie L. IV I N 795/38 jako pozwany adwokatowi Dr Józefowi
Putkowi.

Gorzeń Górny dnia 30 stycznia 1938 r.

Pełnomocnictwo przyjmuje

Choecznia dnia 26 listopada 1938r. 20

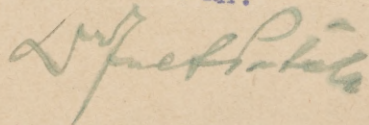
Drogi Mistrzu!

Komunikuję, że Sąd Apelacyjny zatwierdził projekt ugody z wyjątkiem punktu III, według którego można było dług zapłacić przedterminowo połową kwoty. Wobec tego, aby jednak nie stracić ulg, dzisiaj podpisałem nową redakcję owego punktu III, według której mistrz będzie mógł spłacić dług papierami wartościowymi, co również da około 40% ulgi. Projekt nowej ugody idzie do Krakowa.

Co do sprawy ze Spółką Rolną, to rozprawa jest wyznaczoną na 9 grudnia o godz. 13. Mamy widoki zawarcia korzystnej ugody. Obecność Mistrza na rozprawie ułatwi szczęśliwe sfinalizowanie procesu.

Łączę serdeczne pozdrowienie!

Uczalowanie rączek dla Pań!

Kartka pocztowa

Nadawca;

ADWOKAT
Dr. JÓZEF PUTEK
CHOCZNIA k. Wadowic

P.S. Proszę Zaskawie
powiadomić p. Halżkę
że maszyna wnet ma
już do mnie dotrzeć.

Wielmożny Pan

Emil Zegadłowicz

Gorzeń Górny

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Dnia 30 czerwca 1939 r.

Prez:9007/39

Do

P.Emila Zegadłowicza

w

Gorzeniu górnym

Odnosnie zażalenia z dnia 15/6 1939 r. skierowanego do Pana Ministra Sprawiedliwości, zawiadamiam, że ze swej strony nie widzę żadnej uzasadnionej podstawy do zmiany mej poprzedniej decyzji z dnia 27 maja 1939 r. Prez:7165/39.

Prezes Sądu Apelacyjnego:

